

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۳۰ جولای ۲۰۲۳

یونس نگاه

وطن را از شر افراطیت نجات دهیم

میان شیعیان افغانستان، گروهی از ملاحی پروژمئی مشغول کار سیاسی و استخباراتی زیر نام مذهباند. آنان شبیه طالبان در میان سنی‌های افغانستان، قدرت‌مند، صاحب پول و روابط پیچیده‌اند. توان بسیج دارند، روایت می‌سازند و امکانات مالی در اختیار دارند. مثل طالبان از کودکان و نوجوانان برای اهداف تندروانه استفاده می‌کنند. آنان در اقلیت اما پر قدرت اند. اکثر مردم شیعه با شیوه‌های عزاداری این جمع موافق نیستند و خودزنی‌های خشونت‌بار، رفتارهای تحریک‌آمیز و لندگری آنان را در مجالس خانوادگی، در برخی منبرها و مساجد و بسیار جاهای دیگر تقبیح می‌کنند. اما این تقبیح‌ها معمولاً اثرگذار نیست و میلیون‌ها شیعه در حاشیه قرار گرفته و ناظر جولان گروهی تند رو اند. میلیون‌ها شیعه در ماه محرم زنجیر، تیغ و کاردی نمی‌زنند و بسیار به آرامی و در خلوت‌های مسجد مراسم مذهبی برگزار می‌کنند. اما آنان دیده نمی‌شوند. چند ده‌هزار تنی که با تیغ، بیرق، شمشیر، موترهای گل‌آلود، یخن‌های پاره و اعمال ترسناک در جاده‌ها ظاهر می‌شوند مثل چندده‌هزار طالبی که با موهای کشال و تفنگ‌ها و شلاق‌ها به میدان آمده‌اند، صحنه را تسخیر می‌کنند.

متأسفانه تفکیک گروهی از پروژمئی‌ها، فریب‌خوردگان و لچک‌ها از توده مردم برای خیلی از آنانی که از بیرون نگاه می‌کنند آسان نیست و به آسانی نسبت به کل آن جامعه بدبین می‌شوند. تماشاگران نمی‌گویند که تعدادی رهبر سیاسی-مذهبی مزدور در میان شیعیان مشغول تجارت با مذهب اند و چند ده هزار جوان و کودک مظلوم و نادان فریب آنان را خورده‌اند و در جاده‌ها دست به اعمال ترسناک می‌زنند، خون خود را می‌ریزند و آرامش روانی هم‌شهریان را به هم می‌زنند. تماشاگران تصور می‌کنند که این جماعت محصول فرهنگ جامعه هزاره و شیعه افغانستان اند، مادران‌شان مقصراند، پدران‌شان تقصیر دارند و کل قوم و هم‌مذهبی‌های آنان را در تولید این وضعیت مقصر می‌دانند.

اما کارگران، دهقانان، معلمان، استادان، داکتران، انجینران و ملاهائی که مخالف این رفتار اند و اکثریت مطلق جامعه شیعه افغانستان را می‌سازند توانائی جمعی کنترول این اقلیت نادان را ندارند. مردم متأسفانه امروز متفرق، گرسنه و ناتوانند. هرکسی پروژه و پول داشت می‌تواند اعمال نفوذ کند، نمایندگی را انحصار نماید و روایت خود را تحمیل کند. نکته آموزنده این است که ملت افغانستان دردهای مشترک بسیار داریم و در موقعیت‌های مشابه ناچاری گرفتاریم. اگر به وضعیت خود با چشم باز ببینیم، مشکل هموطنان دیگر را نیز درک می‌کنیم. اگر پشتون‌ها به وضعیت خود نگاه کنند که چطور طالبان با زور پول و تفنگ خود را بر آنان تحمیل کرده اند، در پی انحصار نمایندگی مذهبی و قومی و ملی اند، آن‌گاه درمی‌یابند که عده‌ای زورگوی که در دوران جمهوریت به‌نام پنجشیری دست به اعمال زشت می‌زدند، کارنوال وحشت راه می‌انداختند، نمایندگان فرهنگ و اجتماع پنجشیر نبودند بلکه لکه کوچک و پاک‌شدنی در دامن آن مردم خوب و وطنداران عزیز ما بودند. اگر شیعیان ببینند که چطور از سوی تعدادی ملای افراطی و استخباراتی مراسم مذهبی شان گروگان گرفته می‌شود و میلیون‌ها انسان نمی‌توانند لگام تعدادی ملا و سیاست‌باز و گروهی از جوانان فریب‌خورده را بگیرند، آن وقت می‌دانند که جرایم طالبان را به گردن پشتون‌ها انداختن اشتباه است. همه این امراض نتیجه بی‌دولتی و بی‌قانونی است. اگر بتوانیم دولت ملی-دمکرات و سکولار بسازیم، این بیماری‌ها ضعیف و آن‌گاه تداوی خواهند شد. اگر کشور بی‌صاحب و بی‌قانون باقی بماند، جولان‌گاه انتحاری‌ها، تندروان و زورگویان خواهد بود.